

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 611

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

✱

Ἐν Ἀθήναις, 22 Μαρτίου 1892

✱

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΓΕΑ

Ἐν Ἀθήναις	φρ.	8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις	•	8.50
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	φρ. χρ.	15.—
Ἐν Ρωσσίᾳ	ρούβλ.	6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν : ΜΑΡΙΑ ΛΑΓΚΑΡΔ μυθιστόρημα. — Γεωργίου Πραδέλ : ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ, δραματικὸν μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίτς : ΙΣΠΑΝΙΑ. Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ (υἱοῦ) : ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δανείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΞΑΒΙΕ ΔΕ ΜΟΝΤΕΠΕΝ

ΜΑΡΙΑ ΛΑΓΚΑΡΔ

Ἡ ὑποκόμησσα Κορανμπασὲ ἐκέντα τὰ εἰκόσημά της ἐπὶ τινος ἐκ τάπητός σκαμνίου, καὶ διεκόπτετο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἵνα ἀναγνώσῃ γραμμὰς τινὰς ἐκ τῶν ἐφημερίδων «Μοναρχικὴ Ἐνωσις» καὶ «Ἐφημερίς τῆς Γαλλίας».

Ὑπὲρ τῆς τις, εἰσελθὼν εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐξύπνησεν ἀποτόμως τὸν κύριον δὲ Λαγκάρδ. Ὁ ὑπὲρ τῆς οὗτος ἐκόμιζεν ἐπιστολὴν ἣν παρουσίασε τῷ μαρκησίῳ ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου.

— Ἡ σφραγὶς τοῦ ταχυδρομείου τῆς Μασσαλίας ! ἀνέκραξεν ὁ μαρκησίος θορύων ταχέως τὴν σφραγίδα, ἀπὸ τὸν Παῦλον εἶναι !

Ἡ Μαρία ἠγέρθη ταχέως καὶ ἐπερίμενε, μὲ τεταμένους τοὺς ὀφθαλμούς καὶ μὲ χεῖλη φρικιώντα ἐξ ἀνυπομονησίας.

Φαιδρὰ ἔκφρασις ἐξωγραφήθη ἐπὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ μαρκησίου ὅστις σχεδὸν παρευθὺς προσέθηκε :

— Ἔρχεται ! Ἔρχεται ! Μὰ τοὺς διαβόλους ὅλους ! αὐτὸ εἶναι καλὴ εἶδησις ! !

— Ἔρχεται ! ἐψιθύρισεν ἡ Μαρία μόλις συγκρατουμένη. Εἶτα ἠρώτησεν ὑψηλοφώνως :

— Καὶ πότε ἔρχεται ;

— Αὐριον.

Ὁ μαρκησίος ἐξηκολούθησε τὴν ἀνάγνωσίν του καὶ προσέθηκε :

— Σοὶ προσφέρει τὰ φιλικὰ σέβη του, ἐλπίζει δὲ ὅτι δὲν τὸν ἐλησμόνησες.

— Νὰ τὸν λησμονήσω ! αὐτόν ! εἶπε καθ' ἑαυτὴν ἡ νεαρὰ γυνή, νὰ τὸν λησμονήσω ! ὦ ! Θεέ μου !...

Ταῦτοχρόνως τὸ βλέμμα της ἔπεσεν ἐπὶ τῆς Κλοτίλδης ἥτις, ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ὑπηρετοῦ καὶ ἐνῶ ἀντήλλασσον τὰς ὀλίγας ἐκείνας λέξεις, εἶχεν ἀφήσει τὸ κλειδοκύμβαλον, καὶ ὡς ἀπὸ παραδόξου προαισθημάτων, εἰς τὴν θέαν τῆς ὥραίας ἐκείνης νεάνιδος ἠσθάνθη συσφιγγομένην τὴν καρδίαν της.

Αἱ διαρρεύσασαι ὥραι μέχρι τῆς ἐπαύριον ἐφάνησαν πολὺ μακρὰ εἰς τὴν Μαρίαν. Τέλος ἐφάνη ἡ πρωϊνὴ αὐγὴ τῆς ἡ-

μέρας ἐκείνης ἥτις θὰ ἐφώτιζε τὴν συνάντησιν μετὰ τοῦ ἐραστοῦ της. Ἀπὸ τῆς πρωΐας ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ πύργου καὶ ἐκεῖ ἐφοδισμένη μὲ τηλεσκόπιον ἐκαιροφυλάκτει τὴν ἀφίξιν τῆς ταχυδρομικῆς ἀμαξίας. Ἐκαστον νέφος κόνεως ὑψύμενον ὑπὸ τῶν βημάτων ποιμνίων ἢ ὑπὸ ἱππέως τινός, ἐκάστη ἀμαξία φαινομένη εἰς τὸν ὀρίζοντα ἔκαμνον ν' ἀνασκιρτᾷ ἡ δύστηνος καρδία της.

Τέλος ἡ ταχυδρομικὴ ἀμαξία διεγράφη μακρόθεν, συρομένη ὑπὸ τοῦ ταχέως καλπασμοῦ τῶν τεσσάρων ἵππων της. Τὴν εἶδε νὰ σταματήσῃ ἔμπροσθεν τῆς κιγκλίδος τοῦ ἄλσους. Εἰς ταξειδιώτης κατήλθε. Περὶ τὴν ἀπόστασιν, ἐκείνη τὸν ἀνεγνώρισεν ἤδη. Ἐκεῖνος ἦτο !... ἐκεῖνος ἦτο !...

Ὅτε ἐπανεῖδε τοιοῦτοτρόπως τὸν ἐραστὴν της, μετὰ χωρισμὸν ἐνὸς ἔτους, ἡ συγκίνησις τῆς κυρίας δὲ Λαγκάρδ τοσούτῳ μεγάλῃ ὑπῆρξεν ὥστε, παρὰδόξως ἐγένετο λυπηρὰ σχεδόν. Δάκρυα ἐκάλυψαν τοὺς ὀφθαλμούς της καὶ ἔρρευσαν ἐπὶ τῶν πρειῶν της.

Ἦναγκάσθη νὰ κατήσῃ τέλος, ἵνα ἡσυχάσῃ καὶ ἀναλάβῃ ἀρκετὸν κράτος ἐφ' ἑαυτῆς διὰ νὰ κρύψῃ τὴν ταραχὴν της ἀπὸ τὰ βλέμματα ὄλων, διότι ἡ ταραχὴ ἐκείνη ἦτο ἐνοχος, οἱ δὲ ἀθέμιτοι ἔρωτες γεννῶσι πλειότερας λύπας παρὰ χαράς.

Ἀλλὰ τέλος ἡδυνήθη νὰ κατέλθῃ, καὶ περιέβαλεν ὀλόκληρον τὸν Παῦλον διὰ τοῦ φλογεροῦ βλέμματός της. Δὲν τῇ ἐφάνη μετηλλαγμένος, μόλις εἶχε τὸ χρῶμα ὀλίγον μεμαυρισμένον ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῆς Ἀφρικῆς καὶ τὸ μέτωπον ὀλίγον φαλακρότερον ἕνεκα τῶν κόπων καὶ τῶν ἀγρυπνιῶν.

Ἀνεχώρησε λοχαγὸς καὶ ἐπανήρχετο ταγματάρχης. Ὁ κ. δὲ Λαγκάρδ τὸν κατεβάρυνεν ὑπὸ συγχαρητηρίων καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ Παῦλος ἐπλησίασε ταχέως τὴν Μαρίαν καὶ ἡσπάσθη τὴν χεῖρά της.

— Πόσον εἶσθε κελὸς καὶ φιλόφρων διότι μὰς ἐνθυμήθητε, εἶπεν ἡ νεαρὰ γυνὴ διὰ τρεμύσεως φωνῆς...